

at Kommunerne, der har været med til at anlægge disse Baner, fordi de gerne vilde have en Bane ud gennem deres Egn, vil finde sig i, at de ingen Rente faar af den Kapital, de har anbragt i Banen, men jeg tror ikke, de i det lange Løb vil finde sig i at yde store Tilskud for at holde disse Privatbaner i Drift. Jeg tror, at det vil være en Ulykke, om disse Privatbaner skulde standse Driften i ret stor Maalestok. Der er to store Grunde til den daarlige Stilling. Den ene er Kulpriserne, Brændselspriserne, som tynger meget haardt paa disse Baners Budgetter. Den anden er Indførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen. Jeg tror ikke, at der er saa megen Grund til denne 8 Timers Arbejdsdag paa Grund af den anstrengende og sundhedsfarlige Virksomhed. Jeg tror virkelig, det lod sig gøre, og jeg tror ogsaa, den Dag vil komme, da de, der er ansatte ved de private Baner, vil indse, at det vil være bedre for dem, at der bliver andre Aftaler imellem dem og Privatbanernes Ledelse, som muliggør at holde disse i Gang. De er i alt Fald fuldkommen socialiserede, og socialiserede er jo ogsaa de danske Statsbaner, saa det klodser noget.

Jeg ved godt, at der paa Finansloven staar et Overskud paa omtrent 2 100 000 Kr., og det ser jo meget nydeligt ud, skønt det ikke er store Penge i Rente af 400 Mill. Kr., som Anlægssummen er; men var det endda saadan, at disse 2 Mill. Kr. var ægte, skulde jeg saamænd ikke sige noget til det. Men samtidig er der opført 25 Mill. Kr. som Formueanbringelse i de danske Statsbaner, og naar man gaar alle disse Poster igennem, er jeg i alt Fald i Tvivl om, at enkelte af dem burde anbringes paa Vedligeholdelseskonto og ikke paa Anlægskonto. Og saa vilde de 2 Mill. Kr.s Overskud forsvinde, og det uagtet man nu er naaet til Takster, som man for nogle Aar siden ikke vilde have drømt om.

Jeg skal blot nævne en enkelt Post, Banemærkepakker; det har jeg haft lidt at gøre med. I gamle Dage, i Oldtiden, kunde jeg sige, det vil sige før 1914, kunde man sende en Banemærkepakke paa 10 Pund for 20 Øre; nu koster det $4\frac{1}{2}$ Gang saa meget. Det skyldes naturligvis ogsaa Kullene. Kullene er i det hele taget vort Smertensbarn, og de vil udsuge det danske

Samfund; det er de sejrende Magters Middel til at faa os til at bære vor Del af Krigsomkostningerne, og vi vil i Aarenes Løb komme til at mærke, at det gør os fattige, fordi det vil paavirke saa at sige enhver Bedrift og berøre ethvert Hjem her i Landet. Forhøjelsen skyldes Kullene, men det skyldes ogsaa andre Ting; og det har der jo været talt tilstrækkeligt om. Jeg tror i alt Fald, det er en Socialisering, som kun giver Underskud, og som man derfor neppe tør fortsætte med mere. Og det samme gælder i meget høj Grad det danske Postvæsen. Man vilde ikke have antaget, at man skulde komme til at omgaas med Tanker om i dette Sletteland, der dog ikke er alt for stort af Omfang, at skulle give 25 Øre for at faa et Brev befordret fra den ene Ende af Landet til den anden; men der er allerede nu gode Udsigter til, at man kan naa til dette høje Maal.

Om det saa vil hjælpe til, at Underskuddet forsvinder, er jeg ikke nær saa sikker paa; jeg kunde tænke mig, at man her er naaet til Priser, som i Virkeligheden er prohibitive, det vil sige, Priser, som forhindrer, at Arbejdet stiger naturligt med Befolkningen, Priser, som gør, at der betaales dyrere, men man faar mindre at rejse med, og følgelig bliver det samlede Resultat mindre godt. Jeg tror, man skal overveje disse Forhold, og man skal se, at saaledes ligger Landet. Vi er i Virkeligheden paa det Omraade i en Nødstilstand, og den kan det ikke nytte noget, at vi helt lukker Øjnene for.

Jeg skal saa gøre en lille Bemærkning om lige Løn for lige Arbejde. Det er med Angst og Bæven, jeg giver mig til at nævne dette, for det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at det var en Ting, man ikke skulde røre ved. Imidlertid vil jeg alligevel nævne det, for saaledes som dette Princip praktiseres i Øjeblikket, tror jeg ikke, at Maalet lige Løn for lige Arbejde virkelig er naaet. Jeg skal bl. a. gøre opmærksom paa en positiv Ting. I § 92 i Tjenestemandsløven staar der, at de, som har egen Husstand, eller hvem der paahviler Forsørgerpligt overfor Børn under 18 Aar, skal have det højeste Dyrtidstillæg. Det vil med andre Ord sige, at en Enke, som ikke har nogen Forsørgerpligt, men som holder en Pige, en Formiddagspige, og saaledes har egen